נבואה
כיום

USE YOUR
INNER GUIDE

הרב יוסף דוד גוטסמן

אלעד תשע"ד

RABBI YOSEF DOVID GOTTESMAN

תוכן עניינים

המלצות...3

אודות המחבר...6

מבוא...12

פרק ראשון - **מה זה מישרים**...13

פרק שני - **הפיתרון לעולם**...16

פרק שלישי - **הפיתרון הסופי**...18

פרק רביעי - **המקור בתורה**...19

פרק חמישי - **נבואה היום**...22

פרק שישי - **איך נדע אם זה מאלוקים**...23

פרק שביעי - **אסור להחמיר**...25

פרק שמיני - **סיום**...29

המלצה

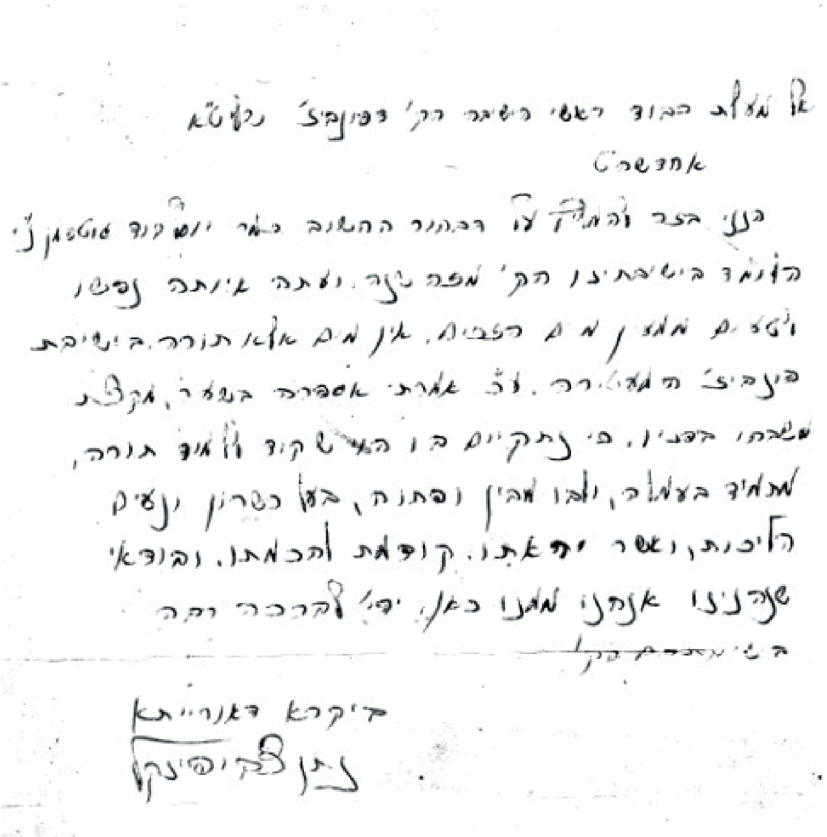

אל מעלת כבוד ראשי הישיבה הק' דפוניבז' שליט"א

אחדשב"ט

הנני בזה להמליץ על הבחור החשוב כמר יוסף דוד גוטסמן נ"י

הלומד בישיבתינו הק' מזה שנה. ועתה איותה נפשו

לטעום ממעיין מים הזכים. אין מים אלא תורה. בישיבת

פוניבז' המעטירה. ע"כ אמרתי אספרה בשער, מקצת

שבחו בפניו. כי נתקיים בו הוי שקוד ללמוד תורה,

מתמיד בעמלה, וליבו מבין ופתוח, בעל כשרון ונעים

הליכות, ואשר יראתו. קודמת לחכמתו. ובודאי

שנהנינו אנחנו ממנו כאן, יהי' לברכה רבה

בישיבתכם הק'

ביקרא דאורייתא

נתן צבי פינקל

אל מעלת כבוד ראשי הישיבה הק' דפוניבז' שליט"א.

אחדשב"ט

הנני בזה להמליץ על הבחור החשוב כמר יוסף דוד גוטסמן נ"י. הלומד בישיבתינו הק' מזה שנה, ועתה איותה נפשו לטעום ממעיין מים הזכים, אין מים אלא תורה בישיבת פוניבז' המעטירה. ע"כ אמרתי אספרה בשער, מקצת שבחו בפניו, כי נתקיים בו הוי שקוד ללמוד תורה, מתמיד בעמלה וליבו מבין ופתוח, בעל כישרון ונעים הליכות, אשר יראתו קודמת לחכמתו, ובודאי שנהנינו אנחנו ממנו כאן, יהי'ה לברכה רבה בישיבתכם הק'.

ביקרא דאורייתא

נתן צבי פינקל

Rabbi Y. Wosner
5748 Hutchison Ave.
Montreal, P.Q. H2V-4B6
(514) 274-3414 • Fax 274-4940

יוחנן סג"ל וואזנער
דומ"ץ
תולדות יעקב יוסף
סקווירא מאנטריאל

בס"ד

הנני בזה להודיע שאני מכיר את מע"כ ר' יוסף דוד גוטסמן נ"י.

שהוא חזן וסופר וגם לומד תורה בקדושה ובכל פעם שיש לו שאלה בסופרות הוא שואל ממני, והוא שומר תורה ומצוות.

וע"ז באתי על החתום
יוחנן סג"ל וואזנער

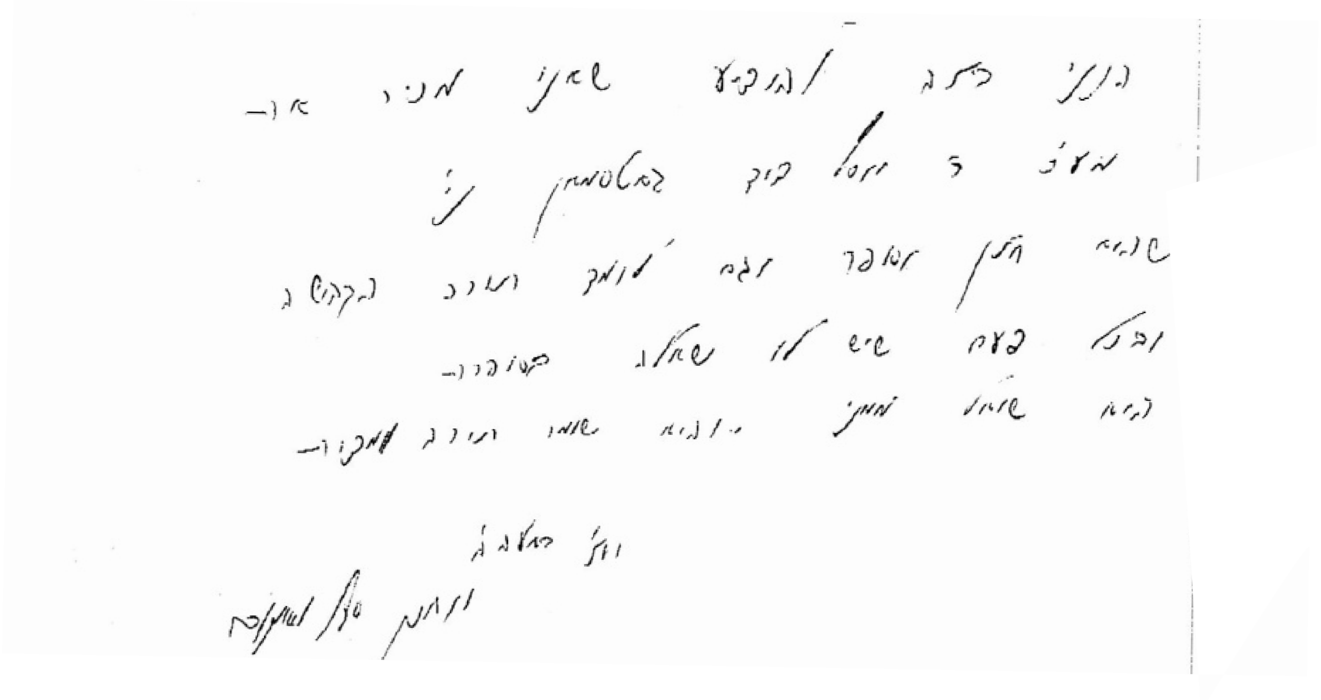

Rabbi E. Schwob
12 Yabrov Street
Bne Brak 51503
Israel

הרב אליעזר שווב
רחוב הרב משה יברוב 12
בני ברק 51503
בעל "ברית אש"
רב סמינר "אלקיים"
מנהל "מדרשות ח"ן"

בס"ד ט' טבת תשע"ב

אישור

באתי בזה להודיע בשער בת רבים את מעלת ידידי היקר ידיד נעורים **הרב יוסף דוד גוטסמן שליט"א** שהוא ירא שמים ישר והגון, בן ישיבה ותורני.

שנים רבות אני מכירו, מאז שלמדנו יחד במוסדות התורה בגייטסהעד אנגליה ואחרי כן בישיבת פוניבז' בארצנו הקדושה, ואני זוכר את אביו הצדיק ז"ל. אוכל להעיד שהיושר של הרב יוסף דוד שליט"א משולבת עם יראת שמים של הדור הקודם, בפשטות של אמת.

כל מי שנמצא ויהיה איתו יראה ויחוש את מעלותיו האמיתיים, ויהנה מאדם שמקיים "נשאת ונתת באמונה" באופן הכי נכון.

אברככם שתצליחו בכל.

בכבוד רב

אליעזר שווב

בס"ד

אודות המחבר

מאמר שפורסם בעיתון "משפחה" תשנ"ט.

פירנצה, קהילה דלה בתוכן יהודי עם בית הכנסת המפואר בעולם זיכרונות ילדות של הרב יוסף דוד גוטסמן, בן לניצול מחנות הריכוז. סיפורים על יום כיפור בו המתפלל העשירי הולך באמצע התפילה ל... מסעדה. על חלום מרגש שהתגשם ביום הייארצייט במחנה הריכוז ועל הרב דוד גוטסמן חזן מעולה שחזר למילאנו שבאיטלי'ה להקים בה את הכולל הראשון אחרי 2000 שנה שוב מהדהד קול התורה באיטלי'ה.

"עד גיל אחת עשרה לא ידעתי יותר מפרשת לך לך וקצת תפילות מה טובו ועוד..., כן, זה הי'ה המצב בפירנצה שבאיטלי'ה. היום המצב אינו יותר טוב..." חזותו של הרב יוסף דוד גוטסמן, איננה מסגירה את שנות ילדותו החריגות בהרבה מאלה של אברך רגיל כמו שהוא נראה. אברך רגיל, אמרנו אבל גם כיום הוא אינו אברך סטנדרטי מן השורה, לא שהוא פחות חלילה, הוא הרבה יותר. כמובן שתאמרו מה חידוש יש כאן, גם אנחנו מכירים אברכים כאלה ואחרים, שאינם סטנדרטיים, וכי על כולם תכתוב כתבה אלא שר' יוסף דוד עומד היום בפני סגירת מעגל, אך בל נקדים את המאוחר.

פירנצה או פלורנץ בשמה הידוע יותר, עיר ואם באיטלי'ה בירת חבל טוסקנה בצפון המדינה. עיר מהעתיקות בעולם (כ2400 שנה) וללא ספק מהיפות בתבל. רבים מאתריה נחשבים כיחודיים ביותר. החל מהגשר העתיק, בן 650 שנה, הפונטה ויקיו, שנוטה על הנהר ארנו החוצה את פירנצה. ומוביל לגלריה לאומנות המפורסמת הפלצו פיטי, וכלה בבית הכנסת שעליו עוד נרחיב בהמשך.

בכלל, פירנצה אינה חסרה בשרידי אדריכלות ופיסול מדהימים ביופיים גם במוזיאונים שבהם משופעת העיר תמצאו אוסף מהגדולים בעולם של חפצי אמנות נדירים ויקרי ערך. השמות: מיקל אנג'לו, טיציאן, רובנס, לאונרדו דוינצ'י ורפאל מהווים אך רשימה חלקית של גדולי האמנים שיצירותיהם מוצגים בפירנצה, ויש בהזכרתם בלבד בכדי לעצור את נשימתו של מי שאפילו רק מתחיל להתעניין באומנות.

גם במדעים אין לפירנצה מה להתבייש. גלילאו גליליי, מי שהמציא את הטלסקופ(המדעי), הטרמומטר(מדחום) וטען שכדור הארץ סובב את השמש, היה בן העיר. אחת האוניברסיטאות הראשונות בעולם נוסדה בפירנצה בשנת 1321, ואף הספריה הלאומית האיטלקית, ה'ביבליוטקה נציונלה', שוכנת כבוד בעיר.

בקיצור, עיר מרתקת.

בעיר הזאת נולד ר' יוסף דוד כבן למשפחה חרדית יחידה. עיר עשירה בחפצי אומנות, אך עניה ביהדות. לא רק עניה, דלה ממש. עד כדי כך, שבבואו לשם מצא אביו ר' הענך שהמקווה בעיר פסולה לחלוטין. הוא הביא על חשבונו רב מאנגליה שיסדר את הטעון תיקון, אך לאחר שסוף סוף המקווה היתה כשירה כדת וכדין, החליט הממונה מטעם הקהילה על המקווה, שהשינויים אינם איסטטיים, וכן ששימוש במי גשמים אינו היגייני, והרס את התוספות שעשה הרב וכן רוקן את הבור ממי הגשמים. כך ירדה כל ההשקעה לטמיון. המקווה הכשרה הקרובה נמצאת במרחק של שעתיים נסיעה ברכבת בכל כיוון...

וזו על לא הדוגמא היחידה. בית הכנסת למשל, בית הכנסת של פירנצה הוא אחד המפוארים בעולם, דגם שלו אף הוצב בבית התפוצות. בית הכנסת נבנה לפני מאה וחמישים שנה ע"י יהודי שתרם לכך מיליון לירות איטלקיות. מבנה מרשים ומהמם כאחד אשר לא תשבע העין מלהביט בקישוטיו, בפרחיו ובפיתוחיו, בסגנון איטלקי מובהק, כיאה לבית מקדש מעט שעתיד לעלות ולהיקבע בארץ ישראל.

אך אבוי, ועוגב ניצב במזרח הבית הזה מימין לארון הקודש. לא בכדי לנגח דוגמת הרפורמים אלא פשוט עמרצות הרי גוי מנגן בו אמרו ראשי הקהילה לר' הענך כששאלם אודות חילול השבת שנגרם ע"י השימוש בעוגב בזמן התפילות על אמירה לעכו"ם הם כלל לא שמעו "טוב" הם הסכימו "לכם האשכנזים יש מנהגים אחרים, אצלינו, זה המנהג שלנו"!

לבסוף הם הסכימו להתפשר השבת תשמר כהלכתה אבל בחגים אי אפשר לוותר על העונג יו"ט שבליווי האורגן בלית ברירה ויתר ר' הענך בגדר תפסת מועט תפסת, ואולי גם שמצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע.

עבר זמן והגיע יו"ט שחל בשבת. מה עושים? בני הקהילה טענו שיו"ט דוחה שבת ולכן יש לנגן, ר' הענך טען כמובן שעל כל פנים שבת ועליהם לכבד את התחייבותם שלא לנגן בשבת. אך הם היו הרוב, והיום מנגנים גם בשבת שחל בו יו"ט.

גם שאר ענייני הקהילה היו מתחת לכל סטנדרט יהודי, כשהתירוץ הכללי הוא: "כך המנהג שלנו!".

בשר כשר ניתן להשיג רק במחלקה 'הכשרה' שבאחד האטליזים הגויים. הבשר מונח פתוח ללא חותמת כשרות וצריך לסמוך על הקצב הגוי...

בני משפחת גוטסמן היו נוסעים עד מילאנו בכדי לקנות בשר כשר פעם בכמה חדשים לכל התקופה, נסיעה של כמה שעות ברכבת. קרה לא פעם שחברת הרכבות האיטלקית החליטה לשבות בדרכם לעיתים קרובות, וכל עשרות הקילוגרמים של הבשר הכשר התקלקלו בדרך.

והבורות בכלל חגגה. על ר' הענך הי'ה לשכנע אשה שבאה בטענות למה אין מצרפים אותה למניין, להתמודד עם כהן מחלל שבת הנשוי לגוי'ה ובא בטענות מדוע לא נותנים לו לעלות בתורה ולדוכן, ועוד הרבה מקרים דומים.

וכל זה נובע מההזנחה בבסיס החשוב ביותר להמשך קהילה יהודית, בחינוך.

ילדי המשפחה נחשבו לפלא, כי הם ידעו לקרוא בלשון הקודש....

עד כיתה ב' למד ר' יוסף דוד בבית הספר היהודי. יהודי – רק לפי השם. לא רק שלא לימדו מאומה על יהדות, אלא שגם לא כל הילדים היו יהודים. ומשום כך החליטה משפחת גוטסמן לשלוח את ילדי'ה לבי"ס גוי. כך לפחות הם ירגישו שהם שונים, הם יהודים. בבית הספר ה'יהודי' הם עוד עלולים לחשוב שזו יהדות. בית הספר שנבחר היה פרטי ויוקרתי מאוד, חלק מהילדים היו מבתים קתוליים והיו להם שיעורי דת נפרדים, ולחלק השני הפרוטסטנטי היו גם שיעורים פרטיים, רק לבני משפחת גוטסמן לא היו שיעורי דת, וכשכן נכנסו לשם בלי משים ושאלו שאלות מיותרות נשלחו מייד הביתה כדי שלא יפריעו.

מנת היהדות היחידה שהילדים קיבלו היתה, מחנה הקייץ של חב"ד באיטליה.

אבל כמובן שאי אפשר להמשיך כך לאורך זמן. בהשגחה פרטית היה הרב גרונר – ראש המכינה לישיבה בגייטסהעד- עד לוויכוח שהיה בין ר' הענך ליהודי אחר מה יותר חשוב, התורה או הביזנס. ר' הענך גרס כמובן שהתורה קודמת. הרב גרונר התעניין מי הוא ומה מעשיו, וכששמע על בעיית החינוך של ילדי משפחת גוטסמן, הציע לר' הענך כי ישלח את ילדיו לגייטסהעד, והוא ידאג להם בעוד הם מקבלים חינוך חרדי ב'בורדינסקול' – בית הספר החרדי במקום.

ר' הענך קיבל את ההצעה, אל אף הקושי שבדבר, לנתק ילדים רכים מסינר אימם, אך נאמן לעקרונותיו שחינוך הילדים הוא החשוב מכל, הסכים בלית ברירה אחרת. "בהתחלה היה לי מאוד קשה" אומר ר' יוסף דוד, "כמעט ולא ידעתי מה זו יהדות אמיתית, בקושי ידעתי 'אלף בית' אך בסיעתא דשמיא הצלחתי להתקדם, ואף להמשיך בישיבה".

הבנים התחנכו בעקבות זאת בישיבות קדושות (קול תורה מיר ופוניבז'), והבנות נשלחו לסמינרים (לוצרען וגייטסעד). לאחר פטירת האב ר' הענך עברה האם לגור בקנדה, וכך עזבה המשפחה החרדית היחידה את פירנצה.

לכאורה סתימת הגולל על היהדות במקום... והמצב שם באמת קשה. כיום יש בקהילה רק שלוש משפחות, כל השאר רווקים....

אך מן השמיים רצו אחרת.

לאחר שנות לימודיו בישיבות שונות בחו"ל ובארץ, נישא ר' יוסף דוד לבת איטליה, והקים את ביתו בירושלים, בית של אברך רגיל כמו כולם. אך כבר הדגשנו בתחילת הכתבה שרק לכאורה.

לפני מספר שנים הקימו הרב מרדכי גולדשטיין ור' ישע שמה את אירגון אברכי איטליה, חברי הועד הם ר' יוסף דוד גוטסמן, ר' משה שמה ור' מיכאל איו. בארגון מאוגדים כ-15 אברכים כולם יוצאי איטליה כמובן, ומטרתו עזרה לאברכים ובחורים איטלקיים בארץ, וסיוע ליהדות איטליה במקומה באופן כללי.

כבר לאחר זמן קצר הם התחילו בפעילות אינטנסיבית לטובת אחיהם בגולה, והרב גולדשטיין יצא לכהן כרב קהילת פירנצה, שמשרתו התפנתה אז. אך בעקבות חילוקי דעות בינו ובין ראשי הקהל, הוא התפטר מתפקידו.

במקביל נוסד במילאנו כולל אברכים, המנוהל ע"י ר' יוסף דוד, ושהתוכנית היא שקבוצות של אברכים איטלקיים מהארץ יוצאות לשלושה שבועות כל פעם בכדי ללמוד בכולל, ואח"כ מחליפים אותם. ההנהגה הרוחנית של הכולל נתונה בידי כ"ק האדמו"ר מביאלה שליט"א. רבה של לוגנו בשוויץ האיטלקית, שאף מגיע מידי פעם למסור שיעורים, וכן בידי הרב לארס שליט"א הרב הראשי של מילאנו לשעבר.

הכולל מתוקצב ע"י ועד של יהודים מקומיים ואי אפשר לא לפרסם עושי מצוה אלה אשר תומכים בהונם במקום תורה זה, ה"ה נורי מוהדב, ליאונה סויד, האחים סאליי, ואליעזר כהן, מנדי נצר, מ. דויטש, ומזכיר הועד הרב סיגלמן זצ"ל.

אך הכולל במילאנו הוא רק ההתחלה, השנה הוא מנסה לפתוח ביוזמתו של ר' יוסף דוד כולל נוסף, ברומא – בירת איטליה. כמו כן מתוכנן תוך שבועות אחדים סמינר ראשון מסוגו באיטליה, ע"י ארגון ערכים מהארץ.

זוהי בעצם סגירת המעגל עליה דיברנו בהתחלה. אך אם נתבונן יהיה יותר נכון לומר פריצת מעגל הקסמים בו היתה יהדות איטליה נתונה עד כה.

ולסיום עוד צימוק קטן.

ר' יוסף דוד הניחן בקול ערב, ומשמש כחזן בעכו (הוא למד בבי"ס לחזנות, ובעל תעודה), יוצא לסיבוב הופעות באיטליה. (הוא מגלה סוד קטן: בקרוב הוא יפיק קלטת עם חזנות קלה, וגם ניגונים איטלקיים כשהמילים בעברית.)

אני שואל אותו האם הקונצרט מהווה מבחינתו גם איזו סגירת מעגל?

"לא. סגירת המעגל היחידה והחשובה היא, שיש שוב תורה באיטליה!"

בס"ד

מבוא

אני כולי הודאה לה' על שחנני לכתוב ספר חידושיי זה בעזרתו, אתה חונן לאדם דעת.

רוב הדברים הם דברים שה' נתן לי להבין מתוך המילים של הפסוק, ועוד כמה דברים שקראתי בספרים וששמעתי מרבנים ודרשנים חשובים בכמה מקומות.

אני מקוה שהדברים האלה גם יהוו דרך בחיים לאנשים שהיום לא יודעים מימינם ומשמאלם איך לעבוד את ה'.

בזמנים האלה של ביאת המשיח השקר שולט, וגם אצל החרדים אין איפה למצוא את האמת, ומספיק בזה. וה' יתן לי כח ודעת להמשיך בדרך שלו ולהפיץ ספרים ולהגדיל תורה ולהאדירה.

צריך לציין שמה שכתבתי בספר על חטאים שעשו צדיקים נשגבים כמו אברהם אבינו וכן יצחק אבינו ויעקב אבינו, ומשה רבינו ויוסף הצדיק ואפילו אדם הראשון שנברא ע"י ה', הם לא חטאים ממש הם חטאים לפי מדריגתם, מעין חטא, שבשבילנו זה הי'ה מצוה לעשות אותו, אבל במדריגתם הנשגבת הם חטאו ונענשו עליהם, ועלינו ללמוד מהם , ולא לעשות מעין אותן טעויות.

הרב יוסף דוד גוטסמן

אלעד

פרק 1

מה זה מישרים?

אוהב את המישרים זה אחד מארבעים ושמונה דרכים לחכמה הכתובים בפרקי אבות, והנה הם: בתלמוד, בשמיעת האוזן, בעריכת שפתיים, בבינת הלב, באימה, ביראה, בענווה, בשמחה, בטהרה, בשימוש חברים, בדיבוק חברים, בפלפול התלמידים, בישוב, במקרא, במשנה, במיעוט סחורה, במיעוט דרך ארץ, במיעוט תענוג, במיעוט שנה, במיעוט שיחה, במיעוט שחוק, בארך אפיים, בלב טוב, באמונת חכמים, בקבלת הייסורים, המכיר את מקומו, והשמח בחלקו, והעושה סייג לדבריו, ואינו מחזיק טובה לעצמו, אהוב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, אוהב את הצדקות, **אוהב את המישרים**, אוהב את התוכחות, ומתרחק מן הכבוד, ולא מגיס ליבו, ואינו שמח בהוראה, נושא בעול עם חברו, ומכריעו לכף זכות, ומעמידו על האמת, ומעמידו על השלום, ומתיישב ליבו בתלמודו, שואל ומשיב, שומע ומוסיף, הלומד על מנת ללמד, והלומד על מנת לעשות, המחכים את רבו, והמכוון את שמועתו, והאומר דבר בשם אומרו.

ומספר 34 זה אוהב את המישרים, והשאלה הנשאלת: מה זה אוהב את המישרים, הייתי מבין אוהב את התורה, אוהב את ה', אוהב את המצוות, אוהב לעשות טוב, אבל מה זה אוהב את המישרים? מה זה לעשות ישר? הרי מה שישר לאומה זו לא ישר לאומה אחרת. יש שחושבים שלהיות מוצלח עם הרבה כסף זה טוב וישר (כמו האמריקנים), ויש כמו שחושבים(בדת הנצרות) שלהיות דל ועני זה מוצלח, יש שסוברים שלעשות חסד זה מהות החיים (כמו היפנים), ויש שסוברים שחסד זה דבר רשות? אלא רואים שביסודות החיים איך להתנהג יש חילוקים בין האומות והדתות, יש אומרים שאסור להרוג בכל מצב אפילו לפושעים (כמו האמריקנים), ויש אומרים שחייבים להרוג בכל מקום אפשרי אפילו לצדיקים (במדינות ערביות), יש אומרים שטוב לא להתחתן (דת נוצרית) ויש אומרים שמותר להתחתן עם כמה נשים (דת מוסלמית). יש אומרים אסור להתגרש (הדת נוצרית) ויש שמרבים להתגרש.

אבל בואו נדבר על הדת היהודית שהרי ידוע שהיא הכי אמיתית, אבל גם ביהדות יש חילוקים, מה שטוב לחסידים (העיקר המידות) לא טוב לליטאים (העיקר החריפות בתורה) ומה שטוב לליטאים לא טוב לספרדים (העיקר אמונה בלב ולימוד הנסתר). אז איפה האמת? מהי הדרך הישרה? אז אולי נגיד שלכל אחד יש דרך ישרה לפי המנהגים שלו, אבל גם זה לא נכון כי גם בתוך הספרדים יש מנהגים שונים, יש אנשים שעושים ככה כי כך קיבלו מהרב שלהם, ויש שעושים אחרת כי כך קיבלו מהרב שלהם או מהישיבה, אז נגיד שלכולם יש קיצור שולחן ערוך גם לספרדים וגם לאשכנזים וגם לחסידים יש שולחן ערוך כל אחד לפי רבותיו הקודמים. אז איפה האמת? מי צודק? וכשאומרים אוהב את המישרים איזהו דרך הישר? אז נגיד שבעים פנים לתורה!

אם זה ככה מותר לי להחליף כל יום לפנים אחרות? האם זה באמת רצון הבורא? אני יכול לקפוץ מרב לרב לקבל את הפסק שאני מחפש? אבל גם אם נגיד שאני אתמקד ברב אחד, במנהג אחד, בעדה אחת, בשו"ע אחד, אבל גם זה לא נכון כיון שהשולחן ערוך הוא לפי מצב האדם, כי הכל תלוי איפה הוא גדל, בירושלים או בדרום אפריקה, האם הוא בעל תשובה או חרדי מבטן, האם הוא יוצא לעבוד או שהוא לומד, בריא או חולה, יש לו עול פרנסה כבד או שאין לו, האם הוא עלול להפסיד הרבה כסף במצב הזה או לא, אז איפה המישרים? איפה הדרך הישרה? איך אדם יכול לדעת מהי הדרך הנכונה ומתי, הרי גם השו"ע כתוב לפי המצב של האדם ואי אפשר לדעת איזה פסיקה הולכת למצב המסוים הזה, אז צריכים באמת להיות גאון?

אז מה אנחנו נגיד, נלך לרב או נלך למקובל ונשאל מה המצב ומה ההלכה.

אך יש בזה שתי בעיות, קודם כל: האם יש לרב מספיק מידע על הבן אדם ועל המצב כדי שיוכל לפסוק את ההלכה הנכונה? הרי היום שאלות זה כמו מכירת לחמניות, אחד נכנס והשני יוצא ואין זמן לפוסקים של היום לברר בדיוק מה המצב ולפי זה מה ההלכה במקרה זה, וגם אם נגיד שאדם צריך ללכת לרב שמכיר אותו ויודע את הרקע שלו, ואז הוא ידע

יותר טוב את המצב, וגם אם נגיד שיש לו את הזמן והוא ייתן לו תשומת לב שיברר לו את המצב, שזה לא תמיד אפשרי אצל הרבנים היום, אבל גם ככה, איך אפשר לחסיד או לתלמיד או לבחור לשאול את הרב כל פעם שהמצב משתנה אצלו לדעת את ההלכה?הרי הוא יצטרך לשאול את הרב לפחות חמש פעמים ביום, כי בבוקר היה לו כוח, בצהריים לא היה לו כוח, השבוע הוא התחזק, ושבוע הבא הייתה לו נפילה, היום יש לו כסף, ומחר אולי לא יהי'ה לו כסף, היום הוא עלול להפסיד כסף, ומחר זה כבר לא משנה, היום המשפחה דורשת ממנו, ומחר אולי יהי'ה יותר קל. כמה רבנים מסוגלים שהתלמידים שלהם יבואו אליהם חמש פעמים ביום וישמעו מהם בפרטות את המצב ויענו להם תשובה, הרי היום אם מתקשרים לרב יותר מפעם אחת ביום אתה נקרא נודניק, אז מה עלינו לעשות?ואצל הרבי והחסידים בכלל זה עוד יותר גרוע, הרי אי אפשר לשמוע את דבריהם אפילו פעם אחת בשבוע זה הרבה. והרי ידוע בכל מצב בחירה הכי קטן כמו לאכול היום בשר או דגים או גבינה, או ללמוד היום שבע שעות או תשע שעות או חצי שעה, או לעזור לאשה או לעזור לאימא או לעזור לשכן, הרי לכל דבר יש בחירה טובה או בחירה רעה, לכל דבר יש או מצוה או עבירה, יוצא מזה שבכל רגע ורגע יש שאלה חדשה. מי מסוגל לשאוף לדברים האלה? אפילו תלמיד חכם יהיה לו קשה עם זה, שלא לדבר על אדם פשוט.

כיון שלא שייך לדעת בכל רגע מהי הדרך הישרה אז אנחנו עושים מה שהשכן עושה, ומה שכולם בסביבה עושים, מתפללים שלוש פעמים ביום, כל יום, אז גם אני אתפלל כך, לומדים תורה שעה ביום, כל יום, גם אני אעשה כך, לומדים שמונה שעות ביום, כל יום, אז גם אני ככה, וכן הלאה והלאה.

כי ככה דורשת הסביבה, או האישה, או שדורשים כך בשידוכים, או שכך דורש השוער, או השכן, אז בעצם אנחנו עובדים את השכן או את השוער וכו'.

אבל מה עם עבודת ה'? מתי נפסיק לעשות בשביל הסביבה ונתחיל לעבוד את ה'? אבל הבעיה נשארת איך נדע מהו רצון הבורא כל רגע?

פרק 2

הפיתרון לעולם

התשובה:מובא בספרים כמו ר' צדוק הכהן זצ"ל צדקת הצדיק רכב וגם בדורינו בקונטרס של ר' נח וינברג מהישיבה המפורסמת "אש התורה" דרך מספר 34 אוהב את המישרים, ואני מצטט:

"בתוך התת מודע במקום הכי רחוק של הזיכרון שלנו יש ידע על כל מה שאנחנו צריכים לדעת בשביל לחיות, ועכשיו תביא אותו קדימה למודע", סוף ציטוט.

"אנחנו לא יכולים פשוט להסתכל על מה קורה בחוץ, לדעת מה נכון לעשות, אנחנו חייבים לבדוק את זה בעצמינו, אנחנו צריכים סדרה של הלכות פסוקות בשביל ההדרכה שלנו, אבל זה לא מספיק. כיון שמצבים משתנים כל הזמן, ההלכות לא יכולות להיפסק ולדבר על כל מצב שיהי'ה, אז אנחנו צריכים למצוא את היושר הפנימי לדעת את הדבר הנכון לעשות". סוף ציטוט.

עוד ראי'ה: כתוב במדרש בראשית רבה פרשת ויגשצה' כתוב: "מהיכן למד אברהם את התורה? ר' לוי אומר מעצמו למד תורה", רואים מפה שבן אדם יכול לדעת בכל רגע ובכל מצב כל מה שהוא צריך לדעת מתוכו והכל בפנים ולא צריך לעשות שום דבר חוץ מלחפש בתוכו את האמת.

גם אצל הגויים היה כזה דבר, שתים עשרה הצעדים של "אלכוהוליק אנונימוס" שנכתבו ע"י ביל ובוב שכ"כ מקובלים היום גם אצל החרדים בעיקר רבי ד"ר אברהם י' טוורסקי, - רבי משלשלת רבנים חסידיים ורופא פסיכיאטר מפורסם - שכתב הרבה מאמרים וספרים על זה. המקור של השתים עשרה צעדים זה פרנק בכמן, בן אדם שנולד לפני 90 שנה, והוא כתב את השתים עשרה הצעדים לפני בוב וביל, והוסיף צעד שלוש עשרה, והוא קרא לזה זמן שקט, וזה היה להיות בקשר עם הפנימיות של עצמו, ולדעת מהו רצון הבורא, ולפי זה הם חיו חיים מאושרים ומוצלחים, והיו נקראים "האוקספורד גרופ".

אבל בואו נחזור למקורותינו - ר' נח ווינברג מביא את הגמרא הידועה - "שלפני שילד נולד בבטן האימא ה' שולח מלאך לשבת לידו וללמד אותו את כל החכמה שהוא יצטרך בחיים האלה, ואח"כ לפני שהוא נולד, המלאך נותן לו מכה מתחת לאף במקום שיש לנו את השקע, ואנחנו שוכחים את הכל".

אז השאלה היא: אם אנחנו שוכחים למה המלאך לימד אותנו את כל החכמה? והתשובה כי אנחנו שוכחים מספיק שלא יפגע בבחירה שלנו, אבל כל פעם שאנחנו צריכים לחזור לזה, אפשר לחזור לזה ע"י ביטול רצון עצמי ופניות עצמאיות (רציונליזציה). ומעניין שהדבר הראשון שנופל לנו בראש לעשות זה מה', ואחר כך אנחנו עושים חשבונות הרבה.

אם זה ככה, למה כ"כ קשה לדעת ולעשות את הדבר הנכון, את הדרך הישרה? הרי אם הכל בתוכנו, אז למה יש כ"כ הרבה רשעים בעולם? למה יש כ"כ הרבה מחלוקת בעולם? למה יש כ"כ הרבה רע בעולם? למה יש כ"כ הרבה אי וודאות? למה יש כ"כ הרבה טעויות בעולם? מצד שני אם ה' רוצה שאנחנו נעשה את מה שהוא רוצה למה כ"כ קשה להגיע לאמת?

התשובה היא מה שנקרא רציונליזציה– במילים אחרות: פניות עצמיות, שגורמות לנו לשבש את הידע הפנימי שיש לנו. לפעמים רוצים לעשות את רצון נשותינו, ולא רצון הבורא, ולפעמים רוצים לעשות את רצוננו, ולא את רצון הבורא, ולפעמים רוצים לעשות את רצון חברינו, ולא רצון הבורא, וזה משבש לנו את האמת.

אז כדי לדעת את האמת צריכים לבטל את כל הפניות שבתוכנו, כל הרציונליזציות, ורק אז אפשר לדעת מהו באמת רצון הבורא.

ואיך עושים את זה? אומרים קודם כל לעצמנו, "ריבונו של עולם אני מוכן לעשות את רצונך בכל מחיר, אני מוכן לעשות או לא לעשות את הדבר הזה, רק תגיד לי מהו רצונך", ואז מתבררת לנו האמת, ור' נח ווינברג מביא עוד כמה קונצים לדעת מהי האמת, וכן האוקספורד גרופ מביא כמה דברים ונעבור על זה יותר מאוחר בספר.

פרק שלישי

הפיתרון הסופי

בואו נחשוב מה הי'ה קורה אם כולם בעולם היו רוצים לעשות רק את רצון הבורא? הבעיות בבתי משפט לדיני ממונות לא היו, וכבר לא הי'ה צורך בהם, כיון ששני הצדדיםרוצים לעשות רק רצון הבורא ויש רק רצון אחד, בתי הדין לגירושין לא יהיה בהם צורך, כיון שלא יהי'ה ריב בין איש לאשתו, כיון ששתיהם רוצים לעשות רצון הבורא, ויש רק רצון אחד. מחלוקות בבית בין אב לבן, ואימא לביתה לא יהיו קיימות בצורה הזאת, כי הרי יש רק ריבונו של עולם אחד שמנהיג את העולם ואת המחשבות של כל אדם, ואם נדע מה רצונו באמת, תיפתר הבעיה, כי אין שתי רצונות יש רק רצון אחד. כל המלחמות בעולם בין שתי מדינות כבר לא יהיו קיימות, כי כל אחד ירצה לעשות רק את רצון הבורא ולא רצונו, או רצון כיסו, הרי זה יהי'ההפתרון המושלם לכל הבעיות של כל העולם!!

בואו נבין, הרי אף אחד לא קם בבוקר ומחליט שאני רוצה לעשות רע, הרי כל אחד באמת קם בבוקר ורוצה לעשות טוב, רק שההבנה של מהו טוב משובשת לפי רצונו או לפי רצון אוהביו. גם הרוצח לא רוצה לעשות רע בעולם, גם היטלר כשהרג 6 מיליון יהודים לא חשב לעשות רע בעולם, הוא באמת חשב שזה טוב לעולם לחסל את "הרע" הזה בעולם – היהודים חס וחלילה, והוא חשב להביא טוב לכל העולם, להציל את העולם מ"הרע" הזה, הוא חשב שהוא הצדיק הכי גדול בעולם, ועם זה, הוא הרג באכזריות 6 מיליון יהודים טף ונשים.

אף אומה בעולם שהולכת למלחמה לא חושבת שהיא רעה, הם מצדיקים (רציונליזציה) שהם צדיקים וזה טוב לעולם שהם ישלטו. והאנשים שיהרגו הם רק בהמות ואין להם רשות לחיות.

אז אם כולם רוצים לעשות רק טוב, למה יש כל כך הרבה מלחמות בעולם? כ"כ הרבה מחלוקת? וכ"כ הרבה פירודים וצער?

והתשובה - **רציונליזציה**.

פרק רביעי

המקור בתורה

"בראשית ברא אלוקים את השמיים ואת הארץ", בינתיים יש רק רצון אחד וזה רצון טוב.

"ויברא אלוקים את האדם בצלמו בצלם אלוקים ברא אותו", עכשיו מתחילה הבעי'ה: בצלמו, בצלם אלוקים: עם בחירה, יש כבר שתי רצונות, רע וטוב.

"זכר ונקבה ברא אותם", יש כבר ארבע רצונות.

פרק א' פסוק כח' – "פרו ורבו ומלאו את הארץ" יש כבר שש רצונות ככה וככה הלאה והלאה, אבל אם כולם עושים את רצון הטוב, או רצון הבורא, או כמו שאמרנו הדרך הישרה, אז נשאר רק רצון אחד כל הדרך.

בואו נסתכל על חטא אדם הראשון, מצוה אחת נתן ה' לאדם וחוה, לא לאכול מן העץ, בינתיים הי'ה מובן שרצון ה' ואחר כך רצונם היה לא לאכול מן העץ, בא הנחש הראשון שאין לו את רצון הבורא בראש, הוא חופשי אמיתי והוא עושה מה שהוא רוצה, והוא ישיג את זה בכל הדרכים האפשריות לו, ומה הוא רוצה? את חוה. וככה זה גם בעולם הזה יש אנשים תמימים וצדיקים שרוצים לעשות את רצון הבורא, ויש גם אנשים רשעים שרצון הבורא לא נכנס בחשבונות שלהם, הם רוצים להשיג את שלהם, כסף, כבוד, נשים, כיף, בקיצור עולם הזה, ולא מעניין אותם עולם הבא, הם אפילו לא מאמינים בו, נאכל היום כי מחר נמות, ואחרי שנמות אין המשך ולכן הכל זה בשביל עכשיו, ואלה שליחים של השטן של הנחש שהורסים את העולם הזה וגרמו ללמעלה מ-5000 שנים של סבל לכל העולם, ועוד משכנעים את הצדיקים התמימים להימשך אחריהם, ולעשות את הרע בעיני ה' והרע בשביל העולם, ימח שמם וזכרם.

ככה הנחש ניסה לשכנע את חוה, ולמה את חוה? כיון שנשים דעתן קלות ויותר קל לשכנע אותן לעשות את הרע.

הנחש שיכנע אותה לאכול מהעץ, ותקותו היתה שתתגרש מאדם הראשון והוא יוכל לחיות איתה.

חוה התמימה רצתה לעשות את רצון הבורא, אבל היא היתה בת יום, לא הבינה בתחבולות השטן ונמשכה אחרי דבריו לאכול מהעץ.

עד עכשיו השטן קלקל את העולם, וחוה קלקלה את עצמה ואת העולם, אבל עדיין יש תקוה אם אברהם אבינו לא יאכל מהעץ, אולי ה' יברא תשובה ויהיה תיקון לעולם. אבל ישנה פה בעיה: עכשיו גם לחוה גם יש רצונות משלה, איזו אישה רוצה להיות כלה לנחש, היא רוצה לחזור לבעלה, אבל עכשיו היא עלולה למות והוא ימשיך שלשלת חדשה. היא לא מחפשת פיתרון לבעיה כפי רצון ה', היא מתחילה עם תחבולות משלה, אתן לבעלי לאכול ואז ה' יצטרך למצוא פיתרון לשנינו, והוא לא יהרוס את כל העולם שבנה ויתחיל לבנות הכל מחדש.

היא לא חשבה על רצון ה' - לעזור לבעלה לתקן את עיוותה ולומר טעיתי ואכלתי, רציתי לעשות רצון הבורא אבל השטן שכנע אותי לאכול, ותעזור לי ומה עלי לעשות, אז אדם הראשון היה מוצא את הפיתרון שטוב לה וטוב לעולם וטוב לה', אבל היא הלכה עם תחבולות לבעלה שגם הוא לא יעשה את רצון הבורא, וזה החטא של הנשים גם היום שמשכנעות לא לעשות את רצון הבורא, במקום למצוא פיתרון כפי רצון הבורא, באופן משותף לכל הדברים שיעזור גם לה וגם לבעלה וגם לעולם וגם לה'.

עם השכנוע של אשתו, אדם אכל מהעץ, כי חשב לעצמו שאשתו הולכת למות והיא עצמו ובשרו ושמע בקולה, במקום לחשוב על פיתרון לפי רצון הבורא, הוא היה יכול לומר לה אל תדאגי אני אתפלל עלייך וארעיד עולמות בשבילך כי אני אוהב אותך ואני לא רוצה אחרת, רק אל תכריחי אותי לאכול מהעץ, ואם הוא היה עושה זאת היא היתה ניצלת, הוא היה ניצל, והעולם היה נכנס לעולם הבא והיינו חוסכים 5000 שנות סבל.

לא חבל? כל זה טעמו וראו כי טוב ה', שגם ה' רצה שחווה תשמע בקולו, ותחיה אפילו עם הטעות שלה וה' רצה גם שאדם וחוה יכנסו לעוה"ב עם כל הברכות עד בלי די, אבל אנחנו היינו יותר חכמים ואנחנו ידענו מה טוב בשבילנו, חשבנו שהדרך הזאת היא הכי טובה בשבילנו, ותראו מה קרה סבל ארוך בן 5000 שנה כמה פוגרומים רציחות ומלחמות, והעולם ממשיך בדרך הזו ולא לומד מהטעות של אדם הראשון וחוה ומהרצון המלוכלך של הנחש.

בואו נראה הלאה: אצל קיין והבל שניהם רצו לעשות את רצון הבורא, הם הביאו מנחה לה'. הבל הביא מבכורות צאנו וקיין משאריות הצמחים, וה' ענה למנחת הבל ולא ענה למנחת קיין, וחרה לקיין מאוד וגם זה נורמלי וזה רצון טוב, הפיתרון של קיין הי'ה צריך להיות לפי רצון הבורא, שבפעם הבאה אני אביא יותר טוב מהבל, וה' יענה למנחה שלי יותר בשמחה מהמנחה של הבל. אלא הוא עשה את הפיתרון יותר פשוט בואו נהרוג את הבל.

זה מה שקורה כשאנחנו בוחרים את הרצון הקל בשבילנו, הרצון שמתאים לנו, היום זה עידן של לי לי לי, מה שטוב לי מה שבשבילי ולא מה שמתאים לה', וגם לי. אבל שוכחים שמה שמתאים לה' הכי מתאים לנו, ויהיה הכי טוב בשבילנו נשכח את העולם ואת המשפחה והחברים, הכי טוב בשבילנו, גם ככה ממשיך העולם עם נמרוד עם עשיו עם אשת פוטיפר ועם הערב רב וכן הלאה.

פרק חמישי

נבואה היום

פוסק ההלכה המפורסם הרמב"ם - מביא בספריו באיגרת תימן פרק ג' -שבתקופה שלפני ביאת המשיח תחזור הנבואה להופיע בעם ישראל, הוא גם מציין (כבר אז לפני 800 שנה) את התאריך לתחילת תקופה זו, וכך הוא כותב: "תחזור הנבואה לישראל בשנת ארבעת אלפים תשע מאות שבעים ושש ליצירה ואין ספק שחזרת הנבואה היא הקדמה לביאת המשיח". שזה לפני כשמונה מאות שנה, ואכן כשהגיעה תקופת הזמן שאותה סימן הרמב"ם התחיל להישמע בישראל קולם של נביאים, מהמפורסמים שבהם היה שמואל הנביא, לא זה שאנחנו מכירים מספר שמואל שבתנ"ך אלא אדם בשם שמואל שחי בתקופת בעלי התוספות, שהתואר נביא ניתן לו בזכות נבואותיו. (ראה בכל זה שערי קדושה לר' חיים ויטאל שער ג' פרק ז', פרקי גילויים להרב ר' מרגלית בפתיחתו לשאלות ותשובות מן השמיים). אני לא אומר שמה שמדברים זו נבואה ממש, אבל כמין רוח הקודש הפשוטה ביותר שזה חלק של כל אדם היום אפילו לגויים.

אז לא קשה להבין אם הרמב"ם ציפה לפני שמונה מאות שנה שבדורינו עקבתא דמשיחא לא נוכל להגיע למדרגה הזאת.

פרק שישי

איך נדע אם זה מאלוקים

ר' נח ווינברג בדרך ה-34 אוהב את המישרים כותב כמה תחבולות לבדוק אם זה באמת מאלוקים:

1. בדרך כלל התשובה הראשונית שמגיעה לראש, כותב ר' נח ווינברג, שזה מאלוקים, ואח"כ אנחנו מוסיפים את הרציונליזציה שלנו והורסים את המחשבה הזאת.

2. תשאל את עצמך: האם זה באמת הדבר הנכון לעשות?

3. תשאל את עצמך: מה היה ה' אומר על זה?

4. תשאל את עצמך: האם זה מאה אחוז ישר?

5. תשמע לקול הפנימי שלך לפעמים הוא אומר: אל תעשה את זה! אנחנו בדרך כלל יודעים בתוכנו אם אנחנו לא צודקים, נשתמש במצפון שלנו שיעזור לנו בעבודה.

6. תשאל את עצמך: איך אני ארגיש אחרי שאני אעשה את זה, בשמחה או בעצבות, בעונג או בזלזול. בדרך כלל אחרי שבן אדם עושה מצוה הוא מרגיש התעלות, אין ספיקות ואין מצפון שמייסר, אתה מרגיש נקי.

לפעמים אחרי שאנחנו יודעים מה שנכון אנחנו נגיד לעצמנו: אבל אני לא יכול לעשות את זה! תשנה את זה ותגיד לעצמך: אני לא רוצה לעשות את זה ואז יוצאים בראש כל מיני רעיונות איך עושים את רצון הבורא

לפעמים אנחנו נתחיל להגיד לעצמנו "אבל". אל תיתן לרציונליזציה שלך להרוס לך את הפיתרון.

לפעמים אתה מרגיש שאתה לא מחויב לעשות את זה אבל אל תשגיח בזה, תעשה מה שנכון, והר' נח ווינברג גומר עם שתי הפסוקים האלה:

"אלוקים ברא את האדם ישר והם ביקשו להם מחשבות רבות", ועוד "איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם? כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם". יש עוד ציטוטים מפרנק בכמן בתוך הצעד השלוש עשרה – זמן שקט- בספר שלו (For sinners only), והן כך

צעד השלוש עשרה

זמן שקט

(עם עט ונייר לכתוב את המחשבות שבאים אליך על מה שיש לך לעשות)

1. האם זה סותר את השאיפות באמונה שאנחנו כבר עומדים בהם.
2. האם זה סותר את ההתגלויות שהשם כבר כתב בתורה.
3. אם זה ישר מאה אחוז.
4. אם זה טהור מאה אחוז.
5. אם זה בלי פניות עצמאיות מאה אחוז.
6. אם זה מאהבה מאה אחוז.
7. האם זה מתנגד להתחיבוויות לאחרים.

אם אתה עדיין בספיקות תמשיך להתפלל ותתייעץ עם חבר אמין שמאמין בהדרכה מהשם.

פרק שביעי

אסור להחמיר

כתוב בתפילה השכיבנו בערבית, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. מה פירוש מלפנינו ומאחרינו? התשובה: מאחרינו כשהוא אומר לנו לעשות עבירות, ומלפנינו כשהוא אומר לנו לעשות מצוות. אם בן אדם עושה מצוות שהם לא במדרגה שלו הוא משתמש בממון ובכוחות עצמיות ובכוחות של משפחתו וחבריו שעוזרים לו, לתוהו, וזאת עבירה כיון שהוא לא יכול להשתמש בכוחות האלה למצווה שה' דורש ממנו במדרגה שלו, ובסוף מתרשל במצוות שהוא כן היה צריך לעשות כמו סבלנות עם המשפחה ועם אשתו, וגורם כעס עם העולם ועם הקב"ה והוא עתיד לתת את הדין.

ראיתי בספר חיים ואור מהרב יהודה טולדנו שליט"א, ירושלים תובב"א, שהוא כותב ומביא ציטוטים שבן אדם שעושה מצוות שהן לא במדרגה שלו הוא משאיר את הנפש שלו מעורטלת, ומתעסק ברוח ונשמה והרוח והנפש והנשמה מתרחקים לאט לאט אחד מהשני, והגוף נשאר גס, ורוח והנשמה עולים במדרגות. ולא זה רצון הבורא. והנפש שהיא החלק הבהמי הכי נמוך חייב לעלות עם הרוח והנשמה לאט לאט במדרגות ובמעלות התורה, ורק אז הגוף מתעלה! ואם לא, הגוף נשאר שפל ועריר, ונוצרת כבדות בעבודת ה' ואי שמחה, וזה נגרם ע"י היפרדות של השלושה חלקים.

ואני מביא פה את הגמרא במסכת מכות דף כד' ע"א: "דרש רבי שמלאי שש מאות ושלש עשרה מצות נאמרו לו למשה שלש מאות וששים וחמש לאוין כמנין ימות החמה, ומאתים וארבעים ושמונה עשה כנגד איבריו של אדם. אמר רב המנונא מאי קרא תורה צוה לנו משה מורשה תורה, בגימטריא שית מאה וחד סרי הוי אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום, בא דוד והעמידן על אחת עשרה" וכו' וכו'.

"בא מיכה והעמידן על שלש דכתיב הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם (ה') אלוקיך

עשות משפט, זה הדין. אהבת חסד, זה גמילות חסדים, והצנע לכת, זה הוצאת המת והכנסת כלה והלא דברים קל וחומר ומה דברים שאין דרכן לעשותן בצנעא אמרה תורה והצנע לכת, דברים שדרכן לעשותן בצנעא על אחת כמה וכמה. חזר ישעיהו והעמידן על שתים שנאמר כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה, בא עמוס והעמידן על אחת שנאמר כה אמר ה' לבית ישראל דרשוני וחיו, מתקיף לה רב נחמן בר יצחק אימא דרשוני בכל התורה כולה? **אלא בא חבקוק והעמידן על אחת, שנאמר: "וצדיק באמונתו יחיה".**

פירוש שבעיקר בדורות האלה הקשים בזמן עקבתא דמשיחא ה' נתן לנו מצוה אחת ורק מצוה אחת, ואם עושים אותה נקראים צדיקים, ואפילו אם הוא רשע בדברים אחרים הוא נקרא צדיק ויחיה, ואם הוא לא צדיק באמונה הוא לא יחיה. פירוש: הוא לאט לאט ימות ויסתבך בעבירות והנשמה לאט לאט הולכת מהעולם הזה, וצריכים להיות באמת צדיק באמונה לפי כל הכללים, כמו שכתוב מי שיש לו לאכול היום ודואג מה יאכל מחר הוא מקטני אמונה.

ואם בן אדם ילך עם אמונה בעולם הזה יהיה לו הכל בזה ובבא, ואם הוא יוכל לעשות עוד כמה מצוות בדרך, מה טוב לו, אבל בזה די, וידוע שבזמנים האלה מאוד קשה לכל יהודי לעשות את כל המצוות שנעשו בדורות הקודמים וזאת הסיבה שה' לא דורש את זה מאיתנו, והעיקר האמונה.

ואל תחשוב מה אנשים יגידו עליך אתה לא מתפלל 3 פעמים במנין, אתה לא לומד 8 שעות ביום, אתה לא מכוון את כל הכוונות שכמה אנשים עושים, איך אפשר להיות ככה? מי יכניס את הילדים שלי לחיידר? מי ישתדך עם הבנות שלי? הרי זו הסיבה שאנחנו עושים את רוב הדברים בכל זאת.

ותדע אחי שיותר טוב להיות מבוזה כל ימי חייך בעולם הזה, ולא להיות מבוזה פעם אחת לפני המקום, לא חסר לה' לתת לנו מספיק פרנסה ונהיה כמו שהיינו במדבר שירד מן יום יום מן השמים, ואין צורך

לאסוף עשרות אלפי שקלים בבנק. וכשיבוא הצורך ה' יתן לנו כבר. ואני משתדל בנוסף לזה לשמור על מצוות שאני יכול לעשות בכוחותיי הדלים ובאפשרויות שה' נותן לי, והחיים שלי מאושרים ושמחים, שמחים בעבודת ה', שמחים עם ה' ושמחים עם עצמי.

ורואים שהמצוות החשובות הן: משפט, צדקה וחסד. להיות צנוע בעבודת ה' ולדרוש בענייני אמונה ואהבת חינם שכ"כ דרושים לנו כדי לסיים את הגלות המרה הזו.

ובזה אני מסיים עם סיפור שאני חושב שהוא חשוב מאוד להבהיר את הדברים שלי:

פעם אחת הרבי מברדיצ'וב לאחר שעשה את סדר הפסח של ליל ראשון עם כל הייחודים והכוונות והשמחה, הוא שמח מאוד, שבטח ה' מאוד נהנה מהסדר הזה, ואז היתה לו רוח הקודש, וה' אמר לו אל תתגאה כ"כ, אני שמחתי יותר בליל הסדר של מושקה הסבל, הרבי מייד שלח את חסידיו שיחפשו באמצע הלילה את מושקה, וחיפשו וחיפשו עד שהגיעו לסוף העיר, ומצאו בית ישן עם סדקים וחורים ואמרו להם כאן גר מושקה, הם נכנסו לדירה ואשתו אמרה שהוא ישן כי השתכר, הם טרטרו אותו והעירו אותו(איפה הצדק? איפה הכבוד לאדם שה' אוהב אותו יותר מהרבה שלהם?) ואמרו לו הרבה רוצה לראות אותך, והחסידים עשו כמו שהרבי רצה וסחבו אותו בידיים וברגליים לטיש של הרבי, הושיבו אותו ליד הרבי כאשר כל החסידים מתלוצצים. שאל אותו הרבי: איזו שריפת חמץ עשית? איזה כוונות כיוונת? וענה מושקה: אני החבאתי עשר פתיתים של חמץ וחיפשתי אותם, אבל לא מצאתי את כולם ושמתי אותם בצד, ואני חושב שהם עדיין שם ושכחתי לשרוף אותם למחרת. שאל אותו הצדיק: איזה כוונות עשית בליל הסדר? וענה לו מושקה: אמרו לי שאסור לשתות וויסקי בפסח אז שתיתי כמה בקבוקים לפני החג והלכתי לישון, ואז באה אלי אשתי ואמרה לי: מושקה תעשה לי טובה, קום לשולחן הסדר, תשב עימנו ותגיד כמה מילים, ותחזור לישון, ואמרתי לה שאני אדם פשוט ואין לי מה להגיד בשולחן הסדר, תני לי לישון! ואמרה לי: מושקה בשבילי תבוא לסדר, והסתכלתי על השולחן שיש בו הרבה מטעמים

ומאכלים, ואמרתי לה בשבילך כיון שטרחת לסדר כ"כ יפה אני אבוא לסדר, ובשולחן הרמתי כוסית יין ואמרתי היינו במצרים והי'ה לנו רע וה' הוציא אותנו משם ועכשיו אנחנו פה ועוד פעם הבולשביקים עושים לנו רע ואני יודע שה' יעשה לנו נס ויביא אותנו לארץ ישראל שהיא ארץ יפה ונחמדה ותהי'ה לנו שם ברכה עד בלי די. שתינו עוד לחיים לה´אכלנו בשר ונרדמתי על השולחן. וזה הסיפור של מושקה איש פשוט שה' אהב את עבודתו יותר מכל הייחודים והכוונות של הרבי מברדיצ'וב.

בואו נבין באמת, לה' לא היתה יותר נחת רוח כשהרבי מברדיצ'וב עשה עם כל הכוונות 4 כוסות, 4 ברכות, חיוב מצה, חיוב מרור בשיעור המדוקדק וכו'.

איך מושקה הצליח לגנוב את ההצגה?

תשובה: כי הרבי עשה את זה עם כל המצב רוח וההתרוממות ואילו מושקה היה מדוכדך ושבור בעצמו, וזה היה נחשב לה' - זבחי עולה רוח נשברה, וה' קבל את קרבנו ברצון.

ועוד. כשאדם עושה מעשים טובים בפהרסיה - בפני קהל עם ועדה, הוא פוגם בזה באיכות המצוה, כשכוונתו היא ממילא בשביל שיראו אחרים גודל מעלתו ויקרו. תעשה כאדם פשוט כמו שאתה עושה בצנעה אולי תוכל לעשות אפילו קצת לשמה, ולה' יהיה הרבה יותר נחת רוח ממך ולך יהיה טוב.

מה אנו נגיד, אם היינו עושים את כל עבודת הרבי מברדיצ'וב מילא, אבל לפחות נהיה כמו מושקה היהודי הפשוט ואז ה' ישמח בנו ולנו יהיה יותר טוב

ובזה נראה את ביאת המשיח בקרוב ובמהרה בימינו. אמן.

פרק שמיני

סיום

לפי מה שאמרנו זה הפיתרון לעולם והפיתרון ליחיד, ועם זה נגיע לביאת המשיח במהרה בימינו, ה' יזכנו לעשות רצונו בלבב שלם, "ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם". ושהחרדים לדבר ה' יתאחדו ויתאגדו ויניחו בצד לכל ההתחשבנויות וההתקוטטיות והחשבונות הפוליטיים, והחילונים יניחו לחרדים לנפשם (בחדשות ובחיפוש עבודה ובגיוס), ושהגויים יעזבו את היהודים (כמובן). וכל אחד יעשה אהבת חינם לחבירו ואחד עם השני, שבגלל זה 3000 שנה אנחנו בגלות, והרי זו הסיבה העיקרית לגלות שלנו. ונזכה כולם לגאולה שלימה במהרה בימינו, ונזכה כולם להיות אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם.

תם ונשלם בעזרת ה'

יד' טבת ה'תשע"ג